
Od redakcji

Rocznik Muzeum Świętokrzyskiego 8, 7-8

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Stalo się zwyczajem „Roczników”, że każdorazowe redakcyjne wprowadzenie stanowi nie tylko zapowiedź i charakterystykę zawartości tomu, ale także zapowiedź projektów Zespołu Redakcyjnego zmierzających do doskonalenia podstawowego wydawnictwa naukowego naszego muzeum.

Z tym większą satysfakcją stwierdzić wypada, że zapowiedzi redakcyjne umieszczone na łamach tomu VII zostały w dużej mierze zrealizowane.

Rocznikowi towarzyszą małonakładowe Zeszyty Naukowe zawierające cenne dla specjalistów opracowania materiałowe z zakresu przyrody. Ukażą się także Zeszyty Archeologiczne. Zeszyty stanowią zatem uzupełnienie problematyki „Rocznika”, w którym dzięki temu znalazło się więcej miejsca na syntezę określonych tematów, jak też opracowania problemowe.

Zazwyczaj tak licznie reprezentowana na tych łamach archeologia, z powodów, o których wspomniano wyżej, ma tym razem tylko jedną pozycję. Jest nią cenna rozprawa na temat kultury łużyckiej w południowo-zachodniej części województwa kieleckiego. Szczególne znaczenie rozprawy podnosi fakt, że do niedawna obszar województwa kieleckiego należał do najsłabiej przebadanych regionów zajmowanych przez tę kulturę.

Dziedzina, która dominuje tym razem w „Roczniku”, jest historia — łącznie osiem pozycji stanowiących przyczynę do dziejów regionu, w tym również samych Kielc. Na czoło wysuwa się rozprawa podejmująca śmiałą krytykę źródeł historycznych odnoszących się do miejskich początków Kielc. Nawiązując niejako do niedawno zakończonych obchodów jubileuszowych IX wieków Kielc również trzy dalsze opracowania oraz jedna praca z zakresu historii sztuki dotyczą problematyki historycznej miasta.

Jedną z nich jest monografia drukarstwa „rządowego” ukazana na przykładzie Kielc w latach 1818—1855. Z kolei dwóch czeskich historyków i językoznawców, opierając się na porównaniu z pokrewnym nazewnictwem czeskim, próbuje w krótkim komunikacie ustalić pochodzenie nazwy Kielc. Z dziejami najnowszy miasta wiąże się studium prezentujące udział społeczeństwa Kielc w pomocy udzielanej Ślązakom w czasie trzech powstań śląskich. Dzieje najnowsze regionu są tematem studium poświęconego stratom powiatów nadwiślańskich w latach 1939—1945 oraz pomocy udzielonej im przez władzę ludową w leczeniu ran wojennych.

Łamy „Rocznika” są zawsze miejscem, gdzie publikujemy opracowania dotyczące naszych zbiorów muzealnych. Tym razem jest nim analiza skarbu 147 monet, po-

chodzących z XV i XVI wieku, a odnalezionych w 1970 r. we wsi Mokrsko Dolne w powiecie jędrzejowskim. Pozycją z zakresu historii sztuki jest monografia wybitnego dzieła architektury, pobernardyńskiego zespołu barokowego na Karczówce w Kielcach. Po dłuższej przerwie powraca na łamy „Rocznika” problematyka etnograficzna. Dzięki badaniom terenowym ukazuje się monografia zespołu XIX-wiecznego budownictwa wsi Rokitno. Inną pozycją wiążącą się nie tylko z tą dyscypliną naukową, lecz także dorocznymi Muzealnymi Przeglądami Filmów, jest artykuł omawiający sytuację w polskim filmie etnograficznym.

By dopełnić obrazu problematyki etnograficznej, warto nadmienić, że ukazał się Przewodnik Wystawy Etnograficznej Muzeum, będący zarazem małą monografią etnograficzną Kielecczyzny.

Nadal skromny dział teorii i praktyki muzealnictwa i konserwatorstwa przedstawia charakterystykę Muzeów Techniki w Kielecczyźnie oraz osiągnięcia konserwatorskie pierwszej w Polsce Okręgowej Pracowni Konserwatorskiej.

Nastąpiło uprzednio zapowiadane poszerzenie działu recenzji, w którym znalazły się omówienia wielu wybitnych pozycji naukowych poświęconych Kielecczyźnie, jakie ukazały się w ostatnich latach. Tom zamyka Kronika posiadająca tym razem wyjątkowe znaczenie, dokonuje bowiem opisu wydarzeń bezsprzecznie najdonioślejszych w historii muzeum od momentu jego powstania. Kronika roku 1971, w którym nastąpiło otwarcie pierwszej ekspozycji w pałacu kieleckim, przejdzie do historii naszej placówki, podobnie jak wydarzenia tego roku, których widownią było muzeum.